

Marie Egeberg havde talt med en Kontorchef Magnus Nielsen, der havde vist sig meget interesseret i Historiens Udgivelse og mente, D.K. maatte kunne faa Hjælp fra f. Eks. Carlsberg Fonden.

Charlotte Olsen kunde godt forstaa, at Fru Lemche ikke selv vilde skrive videre, og foreslog, at man bad Fru Anna Koch Schiøler derom.

Hulda Pedersen tænkte sig, at en enstemmig Henvendelse i Forbindelse med dette om Kvindernes Historie, hvori Neerup og Anna Westergaard var indblandet, kunde omstemme Fru Lemche, og syntes, det skulde forsøges. Vilde Fru Lemche saa ikke, stod D.K. ikke hjælpeløs, for man havde Fru Koch Schiøler.

Dagmar Nielsen foreslog, at vi i hvert Fald snarest muligt optrykker Bogen, som den er, plus de 2 Tillæg fra 1912-15 og 1915-18.

Thora Drøhse anbefalede varmt, at det blev Fru Koch Schiøler.

Formanden havde ogsaa straks tænkt paa Fru Koch Schiøler, men havde intet imod, at man forsøgte en ny Henvendelse til Fru Lemche.

Anna Koch Schiøler: Jeg vil være meget, meget betænkelig derved.

Fru Dagmar Nielsen har baade paa det sjællandske Distriktsmøde og i København ved Tillidsmandsmødet udtalt, at jeg egnede mig ikke til at fortsætte Historien. - Ganske vist er jeg Datter af en Historiker, og min sidste Bog har været et historisk Arbejde, ligesom jeg nu arbejder med noget lignende. Men netop derfor er jeg lidt træt af Arkivstudier, og det er jo Arkivstudier, det kommer til at dreje sig om. - Jeg kunde tænke mig at foreslaa Aagot Lading. Hun har en ganske overordentlig personlig Stil, Historie er hendes Fag, hun elsker Arkivstudier, og hun er meget kvindesaglig interesseret. Jeg tror, hun kunde gøre det. Jeg kunde saa være hendes Raadgiver.

Erna Kjeldskov: Jeg synes ikke, vi skal optrykke den gamle Historie uden Fortsættelse, og m.H.t. at lade en ung cand.mag. som Aagot Lading gøre det, da vil det aldrig kunne faa det Selvpoplevelsens Præg, det skulde have.

Dagmar Nielsen: Jeg forstod ikke rigtig Fru Koch Schiøler. Jeg nærer selvfølgelig ikke den fjerneste Antipati mod hende. Naar jeg har udtalt, at jeg ikke troede, Fru Koch Schiøler kunde gøre det, saa er det, fordi Fru Koch Schiøler engang har udtalt, da der var Tale om at faa "Kvinden og Samfundet" som Ugeblad, at hun ikke kunde overkomme at redigere et Ugeblad. Derfor har jeg lyst efter en anden, og jeg tror at have fundet en i Fru Sofia Christensen, som er Journalist, skriver et udmærket Sprog og tillige er meget kvindesaglig interesseret; jeg ved, hun for Tiden ikke har for meget andet Arbejde.

Eli Møller:

Jeg vil absolut holde paa, at Fru Koch Schiøler maa gøre det; men hun kan jo godt tage mod Hjælp af Aagot Lading. - Hvordan bliver Forholdet overfor disse andre, der vil skrive Kvindesagens Historie?

Jeg synes, Anna Westergaard kunde have underrettet os om de Planer.

Hulda Pedersen: Lad Aagot Lading eventuelt hjælpe med Arkivstudierne, det vil være en god øvelse og en smuk Opgave for hende; men skriv Historien kan hun ikke. Lad det blive Fru Koch Schiøler! Jeg har tænkt over, at det maaske er rigtigst at respektere Fru Lemches Afslag og ikke spørge hende igen.

Anna Koch Schiøler meddelte, at hun i hvert Tilfælde først kunde begynde efter Jul; men saa kunde hun ogsaa faa Bogen færdig til Julen 1934; det skulde jo ikke være en stor Bog.

Thora Pedersen og Magda Andersen holdt begge paa, at det skulde være Fru Koch Schiøler.

Ida Holck: Jeg synes, at Fru Koch Schiøler er vokset i den Grad i Kvindesag og vokset sammen med Kvindesag, saa jeg tror, at naar hun gør det, bliver det rigtigst.

Martine Fjørneboe havde talt med mange efter det sjællandske Distriktsmøde; de havde syntes, Fru Koch Schiøler var den rette til at skrive Historien, og havde været meget forbavsede over Fru Dagmar Nielsens Udtalelse; man havde ikke faaet det Indtryk, at den kun skyldtes Fru Koch Schiølers manglende Tid.

Formanden var stemt for at tage Fru Lemches Svar til Efterretning og med det samme tage Løftet af Fru Koch Schiøler.

Hedevig Matthiesen var ked af, at Formanden indtog det Standpunkt.